

Sygn. akt VU 175/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

16 stycznia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku, V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wiesław Jakubiec

Sędziowie/Ławnicy: -/-

Protokolant : starszy protokolant sądowy Izabela Niedobecka-Kępa

po rozpoznaniu 16 stycznia 2019 roku w Rybniku

na rozprawie

sprawy **I. T.**

przy udziale zainteresowanego ./.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania **I. T.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 8 czerwca 2018 roku

sygn. (...)

1. oddala odwołanie,
2. odstępuje od obciążania ubezpieczonej kosztami zastępstwa procesowego.

Sygn. akt V U 175/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 czerwca 2018 roku, znak (...) - (...), nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. przyznał ubezpieczonej I. T. zasiłek chorobowy za okres od 5.03.2018 r. od podstawy wymiaru wynoszącej 4.952, 35 zł.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż ubezpieczona podlega nieprzerwanie ubezpieczeniu chorobowemu od 1.12.2017 r., poprzednio też podlegała ubezpieczeniu chorobowemu z tego samego tytułu w okresach od 1.08.2006 r. do 31.08.014 r. i od 1.10.2014 r. do 31.10.2017 r. Przerwy w ubezpieczeniu nie przekraczały 30 dni i nie były związane z ustaniem tytułu ubezpieczenia. W związku z powyższym podstawa wymiaru przysługującego zasiłku chorobowego została ustalona z uwzględnieniem przychodu stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe za okres od III 2017 r. do II 2018 r.

W odwołaniu ubezpieczona wniosła o zmianę decyzji i wypłatę wyższego świadczenia wskazując, że podstawa wymiaru zasiłku powinna być obliczona od wskazanych przez nią podstaw wymiaru składek i płaconych składek. Dodała, że kontaktowała się telefonicznie z konsultantem ZUS w Centrali ZUS, który miała wskazywać, że ZUS O. w R. prawdopodobnie się pomylił w wyliczeniach i powinna decyzję zaskarżyć.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie przytaczając argumentację jak w uzasadnieniu decyzji.

W piśmie z dnia 6.12.2018 r. organ wniósł o zasadzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na rozprawie w dniu 16.01.2019 r. ubezpieczona wniosła – w przypadku nieuwzględnienia odwołania- o odstąpienie obciążania jej kosztami zastępstwa procesowego przywołując swoją trudną sytuację materialną.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona I. T. (dawnej F.) prowadzi działalność gospodarczą od X 2004 r., w tym w 2017 r. prowadziła działalność (...) w R.. Z tego tytułu podlegała ubezpieczeniu społecznemu, w tym dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. Ubezpieczona opłacała składki na ubezpieczenie społeczne, w tym od deklarowanej podstawy wymiaru tych składek w wysokości m.in.: w X 2017 r. od 4.813, 06 zł, w XII 2017 r. od 2.557, 80 zł, w I i w II 2018 r. od 11.107, 50 zł. Z uwagi na nie opłacenie w terminie składki za XI 2017 r. i nie wyrażenie przez organ zgody na jej opłacenie po terminie, ubezpieczona nie podlegała za ten miesiąc ubezpieczeniu chorobowemu. W okresie od III 2017 r. do II 2018 r. ubezpieczona była wielokrotnie niezdolna do pracy (1-31.03.2017 r., 12- 30.06.2017 r., 1-31.07.2017 r., 1-30.09.2017 r., 1-17.10.2017 r.), wypłacany był jej zasiłek a ona nie prowadziła działalności (lub nawet jeśli- to nie prowadziła jej nawet połowę danego miesiąca).

Decyzją z dnia 8 czerwca 2018 roku, znak (...) - (...), nr sprawy (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. przyznał ubezpieczonej I. T. zasiłek chorobowy za okres od 5.03.2018 r. od podstawy wymiaru wynoszącej 4.952, 35 zł. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż ubezpieczona podlega nieprzerwanie ubezpieczeniu chorobowemu od 1.12.2017 r., poprzednio też podlegała ubezpieczeniu chorobowemu z tego samego tytułu w okresach od 1.08.2006 r. do 31.08.014 r. i od 1.10.2014 r. do 31.10.2017 r. Przerwy w ubezpieczeniu nie przekraczały 30 dni i nie były związane z ustaniem tytułu ubezpieczenia. W związku z powyższym podstawa wymiaru przysługującego zasiłku chorobowego została ustalona z uwzględnieniem przychodu stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe za okres od III 2017 r. do II 2018 r., bez uwzględnienia miesięcy, w których prowadziła działalności przez okres krótszy niż połowa miesiąca)

Dowód: decyzja organu rentowego z 8 czerwca 2018 roku, potwierdzenie o dobrowolnym ubezpieczeniu chorobowemu, imiennych raportów o należnych składkach, zaświadczenia płatnika, zaświadczeń lekarskich, decyzja z 22.02.2018 r. – akta organu rentowego ; przesłuchanie ubezpieczonej k. 17 v

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci ww. dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne, wzajemnie ze sobą korelujące i rzeczowe, a także w oparciu o dowód z przesłuchania stron ograniczony do przesłuchania ubezpieczonej oraz okoliczności bezsporne, które wraz z dowodami z dokumentów tworzą spójny i logiczny obraz przedstawiający stan faktyczny sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Okoliczności faktyczne sprawy oraz prawo ubezpieczonej do zasiłku chorobowego były bezsporne między stronami. Spór sprowadzał się do kwestii oceny prawnej tych okoliczności i ustalenia okresów podlegania ubezpieczeniu, a w konsekwencji wysokości podstawy wymiaru należnego zasiłku chorobowego. W ocenie Sądu organ właściwie uznał, iż w niniejszej sprawie przepisem na podstawie, którego należy obliczyć podstawę wymiaru zasiłku będzie art. 48

a ustawy zasiłkowej, co było związane z faktem nie podleganiu ubezpieczeniu chorobowemu w XI 2017 r. przez ubezpieczoną. Dokonane przez organ wyliczenie podstawy wymiaru świadczenia było prawidłowe. W przyjętym okresie rozliczeniowym (III 2017 r.- II 2018 r.) nie została przyjęta podstawa z 6 miesięcy (w roku 2017: z marca, czerwca, lipca, września, października i listopada) z powodu tego, że w tych miesiącach ubezpieczonej wypłacany był zasiłek i nie była wykonywana przez nią działalność przez więcej niż połowę miesiąca, a w przypadku listopada z powodu tego, że nie podlegała ubezpieczeniu.

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne oraz rozważania prawne, działając na podstawie przywołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd oddalił odwołanie.

Zgodnie z art. 102 kpc w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Ubezpieczona występujący w sprawie bez profesjonalnego pełnomocnika, wnosząc odwołanie przekonana była o zasadności swoich żądań, opartych na stanowisku przedstawionym jej przez konsultanta telefonicznego z Centrali ZUS . Udział pełnomocnika organu ograniczył się z kolei tylko do złożenia standardowej odpowiedzi na odwołanie i pisma z dnia 6.12.2018 r.. Za uwzględnieniem wniosku ubezpieczonej w tym zakresie przemawia także jej trudna sytuacja materialna którą opisała na rozprawie w dniu 16.01.2019 r. Mając powyższe na uwadze, na podstawie ww. przepisu, orzeczono jak w pkt 2 sentencji.